

→ —**També l'han expulsat de l'hemicicle diverses vegades, com a Mónica Oltza. Quina opinió té d'ella?**

—Em sembla una dona amb molt de talent.

—**Podem encarna la plurinacionalitat que sempre s'ha trobat a l'esquerra espanyola, o més aviat és un miratge?**

—Podem va assumir la plurinacionalitat per raons d'oportunitat política i perquè alguns caps, no molts, sí que ho entenen bé.

—**Íñigo Errejón?**

—No [enèrgic].

—**Errejón no?**

—Pablo Iglesias. És curiós, perquè la darrera vegada que vaig estar a Barcelona amb Gerardo Pisarello i Ada Colau, van dir-me que s'entien millor amb Errejón, però Errejón és molt més jacobí que Pablo Iglesias.

—**Colau seria una bona candidata a la presidència del Govern espanyol?**

—Sí, és clar que sí, però no crec que li interesse. Ella no ha desertat d'un tipus de lluita molt concreta. El gran mèrit d'Ada Colau és que pot presidir un govern municipal d'una ciutat com Barcelona i que el seu cap continue funcionant en les mateixes claus que funcionava abans, quan liderava els moviments de defensa dels drets socials. No té l'ambició de presidir la Generalitat i encara menys el Govern de l'Estat. Si mai fa aquest pas, serà per qüestions polítiques, no per fer carrera.

—**El PSOE està mort?**

—En absolut! És un partit del règim, i el règim continua ben viu. M'ho va dir ja fa anys Arzallus, un personatge absolutament extraordinari, totalment distorsionat, que ningú no coneix i que jo he tingut la sort de tractar molt: "Nosaltres no ens podem permetre ni un cas de corrupció. Ni un de sol. El PSOE, en canvi, al règim li interessa ressuscitar-lo, i el ressuscita. El PSOE només se n'aniria al *carallo* si li passara el mateix que li va passar al Pasok, a Grècia.

—**Dels líders del PSOE salvaria Zapatero?**

—I la primera etapa només. A Zapatero li faltava nivell, i al seu nucli més proper, també. Felipe González era un jacobí que va convertir-se a la monarquia als anys 70, i de [Pedro] Sánchez només sé que juga a bàsquet. Els líders del PSOE estan agafats pels *fuciños*, perquè van traïr la base de l'esquerra espanyola en el pacte de la Transició. Jo vaig viure-ho —i patir-ho— en directe a la Conferència Socialista Ibèrica, quan em vaig adonar que la ruptura democràtica se n'anava al *carallo*. Llavors va ser quan jo vaig rebentar.

—**Com creu que evolucionarà el procés català?**

—Pense que continuarà endavant, però sense el calendari previst. Caldrà que l'esquerra estatal assumeixi el dret a decidir i que l'independentisme català



FUMADOR EMPEDREÏT.

Durant les vora tres hores que dura l'entrevista amb EL TEMPS, fuma set cigarretes de la marca Benson&Hedges. A 80 anys, té una memòria prodigiosa, que evoca la d'un altre fumador tan longeu com impenitent, Santiago Carrillo. Manté molt vives a la ment les seues visites a casa de Joan Fuster, quan Beiras formava part del PSG.

assumeixi que necessita el suport de l'esquerra de l'Estat espanyol.

—**Mariano Rajoy tornarà a ser investit president?**

—Confie que no. Poden evitar-se les terceres eleccions. Si Pedro Sánchez pren consciència que li va la vida i no vol un govern en minoria del PP, negociarà amb els catalans.

—**Què pot oferir-los?**

—De moment, Sánchez ja ha suportat el xantatge sistemàtic dels grans barons del PSOE, de tots els zombis aquests; i el del grup Prisa, que és una merda, i de la

troica, que és qui està al darrere. Escolteu, és molt simple: a Grècia, l'esquerra emergent va guanyar les eleccions i va formar govern, però la troica va obligar-lo a capitular. Tsipras va haver d'abaixar-se els pantalons. Ves per on, l'únic ministre que no era un professional de la política, Varoufakis, es va plantar, va dir que ja n'hi havia prou i va dimitir el càrrec. En el cas espanyol, després de les eleccions del 20 de desembre, l'esquerra emergent va tenir un èxit enorme però no va fer el *sorpasso*. Allò més lògic, però, era un govern a l'esquerra, però la troica va fer tots

